

ASTROLOGISCHE BASISCURSUS

Les I INLEIDING

Stichting
Opleidingen
Astrologie

I.0 VOORAF

I.0.1 INHOUD

1.0 VOORAF..... 1

1.0.1 INHOUD..... 1

1.0.2 VOORWOORD..... 2

Opmerking vooraf..... 2

Iets over deze cursus..... 2

WvA-astrologie..... 2

Over deze les..... 2

Studietips..... 3

1.1 ALGEMENE INLEIDING..... 5

1.1.1 WAT IS ASTROLOGIE?..... 5

Meningen..... 5

Definitie..... 5

Twee astro-wetenschappen..... 6

Enige basisbegrippen..... 6

De astroloog..... 9

Pseudo-astrologie..... 10

De vrije wil..... 11

1.1.2 ASTROLOGIE EN WETENSCHAP..... 11

1.1.3 DE ASTROLOGIE EN HAAR HULPWETENSCHAPPEN..... 14

De astrologische correlatie..... 14

Astrologie en psychologie..... 14

Astrologie en astronomie..... 14

Astrologie en geneeskunde..... 15

Astrologie en theosofie..... 15

1.2 DE ONTWIKKELING VAN DE WESTERSE ASTROLOGIE IN VOGELVLUCHT 16

 1.2.1 Inleiding..... 16

 1.2.2 De oorsprong..... 16

 1.2.3 Het nabije oosten..... 16

 1.2.4 De hellenistische astrologie..... 17

 1.2.5 Latere ontwikkelingen..... 17

 1.2.6 De moderne westerse astrologie..... 18

1.3 DE HOROSCOOPFIGUUR..... 19

 1.3.0 Inleiding..... 19

 1.3.1 Het horoscoopframe..... 19

 1.3.2 De twaalf sectoren..... 20

 1.3.3 De twaalf tekens..... 20

 1.3.4 De twaalf planeten..... 21

 1.3.5 De Wet van twaalf..... 22

 1.3.6 Andere horoscoopmodellen..... 23

1.4 AANHANG 25

 1.4.1 Namen..... 25

 1.4.2 Aanwijzingen voor de uitspraak..... 25

 1.4.3 Vragen..... 26

I.0.2 VOORWOORD

Opmerking vooraf

In deze cursus wordt naar goed Nederlands taalgebruik de mannelijke vorm van de voornaamwoorden in algemene betekenis gebruikt. *Hem* kunt u dus vaak lezen in de betekenis van *hem* of *haar* en *zijn* staat ook voor *zijn* of *haar*.

Iets over deze cursus

In deze cursus worden de grondbeginselen van de WvA-astrologie uiteengezet om u in staat te stellen deze te bestuderen, u ermee vertrouwd te maken en ze praktisch toe te passen. Bij juiste toepassing kan de studerende inzicht verkrijgen in zijn eigen aard en gedrag en die van de medemens.

Deze verwerving van mensenkennis heeft niet zelden een belangrijke rol gespeeld bij een meer algemene groei in bewustzijn en deze weer tot een beter functioneren van de gehele mens.

WvA-astrologie

Tussen de WvA-astrologie en de traditionele astrologie bestaan een aantal verschillen. Deze zijn terug te voeren op het werk van Thierens, Knecht en Ram, die de astrologische systematiek op theosofische leest hebben geschoeid. Daardoor zijn enkele verschillen ontstaan, waarvan we er hier drie noemen.

1. De planeetsymbolen zijn alle opgebouwd met behulp van drie elementen die hun eigen symbolische betekenis hebben: de cirkel (O) die staat voor het geestelijk principe, de halve cirkel (◐ of ◑) voor het principe van de ziel en het kruis (+) voor het stoffelijk principe.

2. De planeetposities in de horoscoop worden berekend op de zogenaamde ware plaats en de sectoren via de ascendant-parallelcirkel (APC-methode), waardoor de horoscoop geheel individueel wordt.

3. Er wordt systematisch gewerkt met de zogenaamde Wetten van drie, zeven en twaalf.

Over deze les

In deze eerste les worden allerlei onderwerpen aangestipt, die voor een deel in latere lessen meer uitgebreid behandeld zullen worden.

In het eerste hoofdstuk van deze les vindt u eerst een omschrijving van het begrip astrologie, waarbij de weekbladenastrologie, de Wet van analogie en het thema van de vrije wil besproken worden. Daarna bepalen we de verhouding van de astrologie tot de wetenschap in het algemeen en tot haar hulpwetenschappen.

In het tweede hoofdstuk kunt u de geschiedenis van de astrologie in een notendop vinden.

In het derde hoofdstuk maakt u kennis met de horoscoopfiguur.

De les wordt besloten met een aanhang, waarin u ook de vragen vindt.

Studietips

Misschien is de stof die in de eerste les behandeld wordt, u al enigermate vertrouwd, misschien ook maakt u nu voor het eerst kennis met de astrologie. In beide gevallen kunt u met name bij het doornemen van de eerste les op problemen stuiten. De oorzaak daarvan kan liggen in het feit dat een formulering ondanks alle inspanning onzerzijds te onduidelijk is gebleven, wellicht ook bent u niet gewend aan een bepaalde wijze van denken of formuleren. U kunt natuurlijk bij de beantwoording van de vragen hierover aan de docent schrijven. Toch is het vaak goed om met een probleem een poosje te blijven rondlopen. Schrijft u het probleem bijvoorbeeld eens in de vorm van een vraag apart op een briefje, lees dit een paar keer per dag hardop aan uzelf voor en denk er daarna over na.

Als u dingen uit het hoofd gaat leren, is het voor u van belang dat u methoden vindt, die voor u het beste resultaat geven.

Astrologie is echter niet een vak waarbij het in de eerste plaats aankomt op uit het hoofd leren. Het gaat veeleer om het aanleren van een denkwijze. Dit kost aandacht, geduld en tijd.

Over de bij de lessen gevoegde vragen een opmerking. Er is naar gestreefd weetvragen af te wisselen met denkvragen en ervaringsvragen. Bovendien zult u opdrachten in de vorm van kleine experimenten aantreffen. Het kan voor u interessant zijn na te gaan met welke soort vragen u al of niet moeite hebt.

Tenslotte raden we u aan regelmatig, het liefst dagelijks, te oefenen in het schrijven van de astrologische symbolen die in het hoofdstuk over de horoscoopfiguur vermeld zijn. Het gaat daarbij steeds om de variant die in de WvA gebruikt wordt.

Figuur 1.1

Fantasieportret van Ptolemaeus door Albrecht Dürer

(boutsnede 1515)

I.I ALGEMENE INLEIDING

I.I.I WAT IS ASTROLOGIE?

Meningen

De astrologie moge gecompliceerd en veelzijdig zijn, minstens even gevarieerd zijn de opvattingen die er bestaan over dit vak. Lange tijd is de astrologie beschouwd als *regina scientiarum*, de koningin der wetenschappen. Daartegenover kunnen we de mening stellen van hen die haar geen wetenschap willen noemen, maar eerder een geloof of zelfs een bijgeloof. Velen zien in de astrologie louter een voorspellingskunst. Dat dit een belangrijke kant aan de astrologie is, valt niet te ontkennen, maar is daar ook alles mee gezegd? Er zijn mensen die de astrologie beschouwen als een gevaarlijk en duivels wapen, anderen hebben aan hun astrologische studie een onmisbare steun gehad bij hun persoonlijkheidsgroei en op hun pad tot bewustwording. Als we zulke meningen kritiekloos zouden overnemen, zouden we nooit tot een helder beeld van de astrologie kunnen komen. Hoe belangrijk het ook moge zijn zich op de hoogte te stellen van de opvattingen van anderen, of zij nu voor- of tegenstanders zijn of ook een meer genuanceerd oordeel hebben, het gaat er natuurlijk om dat wij tot een eigen standpunt proberen te komen. Dat kan alleen na zonder vooringenomenheid de astrologie enige tijd goed bestudeerd te hebben. Op grond van onze eigen ervaringen kunnen we erachterkomen wat de astrologie voor onszelf betekent en of zij ons inderdaad zo veel lijkt te bieden, dat wij er ons verder in willen verdiepen.

Definitie

Een geheel waterdichte definitie van het begrip astrologie zijn wij nog niet tegengekomen en wij hebben die ook zelf niet kunnen vinden. We zeiden al dat men zich kan afvragen of de astrologie een wetenschap of een geloof is of iets daartussenin. Beter dan op zulke problemen de tanden stuk te bijten lijkt het voorzichtig te proberen te omschrijven waarmee we te maken hebben, als we over astrologie spreken. Voorlopig kunnen we in elk geval zeggen – en dat houden we staande ook tegenover de felste tegenstanders – dat astrologie een *vak* is. Niet onvermeld willen we laten dat sommigen de astrologie liever als een *leer* zien, in de betekenis van een wijze van beschouwen van de wereld en de mens. In deze les zult u ook argumenten vinden voor de stelling dat de astrologie als een *wetenschap* moet worden beschouwd. In elk geval is astrologie een *kunde* die met kundigheid dient te worden uitgeoefend. Gebeurt dit, dan kan men spreken van een *kunst*.

Twee astro-wetenschappen

Het woord astrologie komt van het Grieks-Latijnse astrologia dat *kennis* (of *leer*) van de sterren betekent. Daaronder werd in de oudheid ook astronomie verstaan: beide wetenschappen werden aanvankelijk niet onderscheiden. In het Oudgrieks werd het woord astronomia (sterrenkunde) dan ook als synoniem gebruikt van astrologia. Pas in de 2e eeuw na Chr. vinden we voor het eerst bij *Ptolemaeus* een aanzet tot het moderne onderscheid tussen de beide astro-wetenschappen. De antieke astronomie (meestal astrologia genoemd) had een wiskundige inslag en hield zich vooral bezig met onderwerpen die tegenwoordig handzaam bijeen worden gebracht onder het hoofd *kosmografie* (letterlijk beschrijving van het heelal).

Het huidige onderscheid tussen astronomie en astrologie kan in grote lijnen worden omschreven door de astronomie aan te duiden als de wetenschap die de verschijnselen in de kosmische ruimte bestudeert met natuurwetenschappelijke methoden en oogmerken en de astrologie als de wetenschap die berust op het axioma dat er een inherente samenhang bestaat tussen verschijnselen in het zonnestelsel en verschijnselen die zich voordoen op Aarde. Dankzij de astronomie breidt onze kennis van de hemellichamen zich steeds verder uit, dankzij de astrologie kunnen zeer uiteenlopende aardse verschijnselen als aardbevingen, plantengroei, ziekten, oorlogen, het karakter van de mens, zijn levensloop en omstandigheden in termen van hun kosmische relatie worden beschreven en verklaard.

Enige basisbegrippen

Denktrant en systeem

Het is duidelijk dat in de astrologie op een heel andere manier over de dingen wordt gedacht dan in de astronomie. De beoefenaar van de astrologie heeft een denkwijze nodig, die het mogelijk maakt om het genoemde verband tussen astronomische verschijnselen – vooral die binnen ons zonnestelsel – en de verschijnselen op Aarde als deel van het zonnestelsel te onderzoeken en te interpreteren. Daarbij kan hij terugvallen op een schat aan ervaringen, welke in duizenden jaren zijn verzameld, overdacht, geordend, geabstraheerd en tot een theoretisch systeem uitgewerkt. Dat ook intuïtie en andere vormen van helder schouwen in de geschiedenis van de astrologie een rol hebben gespeeld, leidt geen twijfel.

Van de studerende wordt gevraagd zich dit astrologisch systeem eigen te maken, het te doorleven, dat wil zeggen: door eigen ervaringen voor zich levend te maken en toch kritisch te blijven.

Er zijn twee belangrijke termen gevallen: de astrologische wijze van denken en het astrologisch systeem. Beide zijn niet te scheiden, maar wel te onderscheiden. De astrologische denkwijze heeft het systeem voortgebracht, het systeem is het resultaat, de vrucht van het denken. In de volgende paragrafen gaan wij nader in op beide begrippen.

De Wet van analogie

De astrologische wijze van denken is een vorm van analoog denken. Deze berust op de *Wet van analogie*. Analogie betekent overeenkomst. Deze overeenkomst wordt op verschillende manieren onder woorden gebracht, bijvoorbeeld met de formulering *Er is een macrokosmos en een microkosmos. Beide zijn onderling vergelijkbaar* of met *Zoals het in de geest is, zo in de stof*, maar het beroemdste is *Zo boven, zo beneden*. De laatste zinsnede vinden we in de Tabula smaragdina.

*Waarachtig is het, zonder misleiding en volstrekt waar
Wat beneden is, is zoals wat boven is
En wat boven is, is zoals wat beneden is
Om de wonderen van het Ene te voleindigen*

Tabula smaragdina (1-4)

Synchroniciteit

Om u wat te laten wennen aan de astrologische of analoge denkwijze brengen we het synchronistisch principe van C.G.Jung in herinnering. Jung spreekt hiervan, wanneer gelijktijdig verschijnselen optreden, die logischerwijze niet met elkaar in verband staan, maar wel die indruk wekken. Bij zo'n toeval dat niet toevallig kan zijn, zo'n zinvolle samenloop van omstandigheden is er geen causaal verband aanwijsbaar: van twee samenhangende gebeurtenissen kan niet de ene als de oorzaak (Latijn *causa*) en de andere als het gevolg worden aangezien.

Sirius

Een ander voorbeeld dat kan helpen gevoel te ontwikkelen voor het analoge denken, vinden we in de oude geschiedenis bij de Egyptenaren. Hun welvaart was elk jaar weer geheel afhankelijk van de mate waarin de Nijl buiten zijn oevers trad en het vruchtbare slib op de akkers bracht. De Nijl begon te stijgen op een vaste tijd in het jaar, enige tijd nadat Sirius, de helderste vaste ster aan de hemel, die door hen geïdentificeerd werd met de godin Isis, na een periode van afwezigheid weer aan de ochtendhemel verscheen. Zo bracht men de ster Sirius en de Nijl met elkaar in verband, terwijl de ster natuurlijk in werkelijkheid niet de oorzaak is van het overstromen van de rivier. Tussen het opkomen van Sirius en het overstromen van de Nijl bestaat dus geen causaal of oorzakelijk, maar een analoog verband. Het causale verband kunnen we tegenwoordig leggen met het smelten van de sneeuw in de gebieden waar de Nijl ontspringt.

*De wijzers
van de klok*

Een derde illustratief voorbeeld is onze klok. Hierbij wordt het principe van de gelijktijdigheid toegepast, ja uitgebuit. De cijfers en wijzers hebben op zichzelf niets met tijd te maken, maar tezamen geven zij voor ons wel de tijd aan.

De grote samenhang

Hoe kunnen we ons een voorstelling maken van de astrologie als een systeem dat voortkomt uit het analoge denken? Deze vraag kan enigszins beantwoord worden, als we bekijken hoe de samenhang in de kosmos functioneert, want zo kunnen we begrijpen hoe de astrologie werkt. In diepste wezen is dit functioneren, deze werking voor de astrologie onverklaarbaar, althans nog nooit door enig astroloog noch enig denker bij ons weten waterdicht verklaard.

Nu staat de astrologie hierin niet alleen. Nemen we bijvoorbeeld in de fysica de zwaartekracht. Men kan de gevolgen en de werking ervan beschrijven, zelfs in wiskundige termen, maar een verklaring ervan kan niet gegeven worden.

Omdat een onbeantwoorde vraag voor de meeste mensen nu eenmaal een onverteerbaar gegeven is, zijn er op de vraag naar het functioneren van de kosmische samenhang allerlei antwoorden geformuleerd.

We hebben de samenhang binnen de kosmos een mysterie genoemd. De oudere astrologen hadden in het algemeen wat alledaagser voorstellingen en spraken bijvoorbeeld van beïnvloeding. Een stof, ether genoemd, zou vanuit de sterren of de Maan naar de Aarde en de aardse mens stromen. In het woord influenza (= *influentia*, binnenstroming) is de opvatting geconserveerd dat de sterren op deze wijze ook ziekten kunnen veroorzaken. De astrologie is in dit opzicht trouwens vasthoudend, want nog steeds horen we dat de planeet Venus bekoorlijkheid *schenkt* en dat Mars energiek *maakt*. De ontdekking dat er niet zomaar van beïnvloeding gesproken kan worden, is voor een moderner begrip van de astrologie van fundamenteel belang.

Geen waterdichte verklaring dus. Wat wel tot de mogelijkheden behoort, is een aantal gedachten in een logische volgorde te zetten, waarbij een beeld ontstaat van een kosmische samenhang die mensen met ontzag kan vervullen, als ze daar gevoel voor hebben, en die ze doet beseffen hier te maken te hebben met dingen die voor het gewone dagelijkse verstand maar ten dele grijpbaar zijn.

*Zon, Maan
en planeten*

Als we een grove indeling van de hemellichamen maken, kunnen we vanuit aards perspectief een driedeling maken. Overdag eist de Zon als het duidelijkst zichtbare hemellichaam onze aandacht op. De Maan doet dat 's nachts, maar afhankelijk van haar stand is ze ook overdag geregeld waar te nemen. Daarnaast vragen de planeten hoofdzakelijk 's nachts aandacht. Venus is geregeld in de vroege ochtend en in de vroege avond zichtbaar en Mercurius staat zo dicht bij de Zon, dat hij vrijwel een planeet van de dag is en daardoor zelden wordt waargenomen. Tenslotte is er de plaats van waarneming op Aarde, vanwaar we de gebeurtenissen aan de hemel beschouwen.

*Plaats van
waarneming*

De Zon is een ster tussen de ontelbare sterren van het firmament. Het is echter de ster die voor ons de belangrijkste is. Het is de schenker van al het leven en wij ontnemen er ons tijdsbegrip aan. De Maan lijkt zich vrij te bewegen, maar bij nader inzien is deze schijnbaar vrije beweging in de eerste plaats afhankelijk van de Aarde waarvan de Maan een satelliet is en in de tweede plaats van de Zon en de planeten. De plaats van waarneming is het centrum van onze beleving op Aarde.

We stellen ons nu iemand voor, die al vaak de moeite heeft genomen de bewegende lichten aan de hemel te volgen en die door deze ervaringen is gaan beseffen hoe verschillend van aard de bewegingen van de drie genoemde grootheden, de Zon, de Maan en de planeten, zijn. Waarschijnlijk is hij wel eens even in slaap gesukkeld, want 24 uur waarnemen maakt slaperig, en merkte hij na zijn ontwaken opeens hoe anders de aanblik van de hemel en de omgeving waar hij zich bevond geworden was. Langzaam kwam hij tot de overtuiging dat de grootse bewegingen aan de hemel aan elk moment van het etmaal een eigen karakter geven.

Over deze ervaringen nadenkend, realiseerde hij zich hoe een reeks van ogenblikken, elk met hun eigen, duidelijk verschillende sfeer, overeenkwamen met een reeks van gevoelens die als vanzelf bij hem werden opgewekt. Een bijzonder moment van innerlijke beleving maakte op hem een diepe indruk. Tijdens zijn waarnemingen zag hij in een flits de mens als deel van de Aarde, de Aarde als deel van het aarde-maanstelsel en het aarde-maanstelsel als deel van het zonnestelsel. In dat visioen werd hem getoond hoe alles wat deel uitmaakt van een groter geheel daar ook deel aan heeft, in de relatie deelt, ja op elk uniek en kostbaar moment weer, analoog en synchroon resoneert in dat geheel. De woorden *Zo boven, zo beneden* stonden sindsdien in zijn ziel gegrift.

*Een levend
organisme*

In een moderne benaderingswijze wordt het zonnestelsel gezien als een levend organisme waarin alle zichtbare en onzichtbare bestaansvormen als reïncarnerende organen en cellen meedoen in het leven van dat organisme. De organen zijn de planeten en de cellen zijn de bestaansvormen die op die planeten voorkomen en waarvan de mens er een is. Zoals in elk organisme het geval is, zullen alle veranderingen binnen het zonnestelsel gelijktijdig zichtbaar worden in de organen en cellen daarvan. Deze benadering is geheel in overeenstemming met twee pijlers van het astrologisch denken, de Wet van analogie en de Wet van synchroniciteit. Enerzijds wordt de mens gezien als een microkosmische weergave van het macrokosmische zonnestelsel, anderzijds komt de gelijktijdigheid van de astrologische werking naar voren.

De astroloog

Voor de mens is het geboortemoment van de allergrootste betekenis. Moeders ervaren de geboorte als een oermoment. Voor de geborene is het het eerste moment op Aarde dat hij zich presenteert als een zelfstandig wezen. De resonantie waaraan hij op dat oermoment onderhevig was, blijft dan ook gedurende zijn verdere leven een belangrijke rol spelen. Hij is als het ware bij zijn geboorte als individu de neerslag van het zonnestelsel, misschien zelfs wel een zonnestelseltje op zichzelf geworden. De astroloog heeft de opdracht door interpretatie van het geboortemoment de betekenis van de meegedragen resonantie te vertalen in mededelingen over de geborene. De astroloog maakt van het geboortemoment een hemeltekening of horoscoop en interpreteert deze volgens een systeem van analogieën. Zo kan hij mededelingen doen over de structuur van de geborene, in gewone woorden: hij kan vertellen hoe deze in elkaar steekt. Dat geldt innerlijk voor diens geaardheid, karakter, vermogens, eigenschappen, en uiterlijk voor diens typische wijze van handelen, levensomstandigheden en nog veel meer.

Horoscoop

Ethiek

Het spreekt vanzelf dat de astroloog zich tegenover een cliënt uiterst bescheiden dient op te stellen: maar al te vaak zijn door ondoordachte uitspraken diepe wonden geslagen. Hij dient te bedenken dat hij de cliënt met respect dient te behandelen. De cliënt komt met een probleem en als dit gevoelig ligt, kan hij daardoor kwetsbaar zijn.

Figuur 1.2

*Het geboortemoment**Houtsneede (1587)*

Pseudo-astrologie

Helaas bestaan er allerlei vormen van minder serieuze astrologiebeoefening. Een daarvan is die van de populaire astro-rubrieken in de bladen, ook wel weekbladenastrologie genoemd. De populariteit daarvan is wellicht te danken aan het feit dat veel mensen wel eens nieuwsgierig zijn of voorspellingen zullen uitkomen en dat je alleen je verjaardag hoeft te weten om aan een gratis astrologisch advies te komen. Tegen deze nep-astrologie zijn tenminste drie bezwaren aan te voeren. Ten eerste wordt maar één enkel facet van de horoscoop bekeken, namelijk Zon (beter: Apollo) in teken, ten tweede worden er uitspraken gedaan, die van toepassing zijn op grote groepen van mensen, ten derde wordt vaak gesuggereerd dat astrologische uitspraken dwingend gelden.

1e bezwaar: Reeds in de antieke astrologie werd rekening gehouden met zeven hemellichamen, in de moderne tijd zijn daar nog drie planeten bijgekomen. De vakbekwame astroloog kijkt niet alleen in welk teken Zon, Maan en alle planeten staan, maar nog een menigte andere samenhangen. Stel dat een arts bij elke patiënt, welke klachten die ook heeft, alleen de bloeddruk meet en daarop zijn diagnose stelt, dan kunnen we terecht spreken van kwakzalverij. Iets dergelijks geldt ook voor de weekbladenastrologie.

2e bezwaar: De vakastroloog gaat ervan uit dat elk individu uniek is en beseft dat geen twee horoscopen aan elkaar gelijk zijn. De weekbladenastroloog veegt elk mens als het ware op een van twaalf hoopjes. Hij kan slechts tot heel algemene uitspraken voor elk van de twaalf groepen komen en doet het voorkomen alsof die uitspraken gelden voor alle betreffende mensen. Er klopt inderdaad wel eens iets, maar dat is dan een toevalstreffer.

3e bezwaar: De uitspraken van de weekbladenastroloog hebben vaak een dwingend karakter. De kwakzalverij wordt van een kwalijk karakter, als we lezen dat *alle Kreeften deze week niet op reis moeten gaan* en dat *Weegschalen de komende periode in de liefde weinig succes zullen hebben*. Je zult maar trouwplannen hebben!

De vrije wil

Het dwingende karakter van astrologische uitspraken brengt ons bij een aloud probleem. Als de sterren ons lot bepalen, waar blijft dan onze persoonlijke vrije wil? Reeds in de oudheid is daarover nagedacht en geschreven. Toen overheerste in het algemeen een zeker fatalisme, maar men vond ook verdedigers van een milder standpunt, neergelegd in het spreekwoord *Inclinant astra, non necessitant*, dat wil zeggen: de sterren maken geneigd, zij dwingen niet. We maken nu een sprong naar de filosoof Spinoza die het begrip vrij definieerde als datgene wat niet door iets anders buiten zichzelf bepaald is, maar wat door zichzelf bepaald is. Als wij ons dus onvrij voelen, zijn wij als mensen door onze psychische bepaaldheid gebonden aan onze reactie op de verschijnselen die ons omgeven. Wij hebben wel een vrije wil, maar zijn nog niet in staat deze met het volle bewustzijn te gebruiken. Hoe meer een mens zich namelijk bewust wordt van zijn mens-zijn en de daaruit volgende verantwoordelijkheid ten opzichte van zijn medeschepselen, des te meer zal hij de neiging voelen zo menswaardig mogelijk te handelen. Daarbij zal hij voortdurend meer bewust trachten zichzelf en zijn medemensen vrij te maken en vrij te laten. Hij zal er steeds op uit zijn bindingen en gebondenheden om te zetten in vrijwillige verbindingen zonder enige dwang, maar met volledig besef van verantwoordelijkheid. Hoe vrijer hij daarbij wordt, hoe beter hij ook in staat is de gevolgen en consequenties van zijn daden te overzien. Dit gehele proces bestaat uit het loswikkelen of ontwikkelen van de vrije wil die in ons allen in meerdere of mindere mate aanwezig is. Bij dit proces kan de astrologie een belangrijke rol spelen, omdat zij ons inzicht verschaft in datgene waaraan wij innerlijk en uiterlijk gebonden zijn. Zo kunnen wij ons bewust worden van onze speciale mogelijkheden tot vrije ontplooiing als mens op velerlei gebied en worden als de wijze in het spreekwoord *De wijze beheerst zijn sterren, de dwaas gehoorzaamt eraan*. Voor sterren kunt u ook lezen *horoscoop*.

1.1.2 ASTROLOGIE EN WETENSCHAP

Wij zijn ervan uitgegaan dat de astrologie een wetenschappelijke kant heeft. Astrologie is een wetenschap in die zin dat er veel kennis voor nodig is om haar goed te beoefenen, iets wat geldt voor alle wetenschappen. Zij verschilt niet van welke andere wetenschap ook, in die zin dat er van bepaalde stellingen wordt uitgegaan, die vervolgens worden toegepast en in de praktijk op hun betrouwbaarheid getoetst. Astrologie is ook een wetenschap in die zin dat er methodisch, op systematische wijze wordt gewerkt. Zij is tenslotte ook een wetenschap in die zin dat er met modellen wordt gewerkt en dat deze zoveel mogelijk worden verfijnd en toepasbaar gemaakt op het doel waarvoor ze ontwikkeld zijn.

*Horizontaal en
verticaal denken*

We zijn er evenwel ook van uitgegaan dat we moeten beseffen en aanvaarden dat de werking van de astrologie – in de zin van het functioneren van de samenhang in de kosmos – een mysterie is, dat alleen gehanteerd kan worden als we leren analoog te denken, maar dat niet te verklaren is met ons gewone, rationele en logische verstand dat gericht is op causale verbanden. Omdat beide loodrecht op elkaar staan, wordt het laatste wel als het horizontale denken, het analoge denken als een vorm van het verticale denken aangeduid.

Materialisme

Aan deze situatie zit nog een andere kant. Diegenen die alles verwerpen, wat niet met dat rationele verstand te verklaren is, en diegenen die het menselijk vermogen tot rationeel denken als alleenzalmakend beschouwen, zullen ook een ongunstig oordeel over de astrologie hebben. Als beoefenaren van de wetenschap vragen zij om keiharde bewijzen en om herhaalbaarheid van experimenten. Wij zijn ervan overtuigd dat er inderdaad bewijzen boven tafel zouden komen, als de astrologische wereld in dezelfde mate overheidssteun zou genieten als de erkende wetenschap. Nu ontbreken zowel de middelen voor grootschalig, systematisch, gericht en voortgezet onderzoek als een universitaire opleiding. De huidige wetenschappers vergeten echter in het algemeen naast hun horizontale denkwijze de verticale denkwijze toe te passen. Een groot deel van hen verwerpt deze laatste zelfs bewust en gooit zo het kind met het badwater weg.

Intuïtie

De westerse wetenschap heeft zich helaas zo ontwikkeld, dat er steeds minder ruimte kwam voor de intuïtie van de wetenschapper en dat deze zelfs werd gewantrouwd. In de astrologie neemt men de intuïtie wel serieus en gebruikt die waar dat mogelijk en verantwoord is. Het verbaast ons dus niet dat wetenschappers meer dan eens geprobeerd hebben de astrologie aan de schandpaal te nagelen als dwaas bijgeloof.

In 1975 publiceerden de Amerikanen Bok en Jerome een manifest, ondertekend door 192 vooraanstaande geleerden, waarin verklaard werd dat de astrologie op ongezond bijgeloof en charlatanerie gebaseerd is. Hoe zwak de opgevoerde argumenten waren, is op perfecte wijze aangetoond door P.K. Feyerabend: *Toen een verslaggever van de BBC enkele van de nobelprijswinnaars wilde interviewen, weigerden zij met de opmerking dat zij de astrologie niet bestudeerd hadden en met haar details niet vertrouwd waren.* Feyerabend voegt hieraan toe: *Wat ze niet heeft gehinderd het onderwerp in het openbaar te vervloeken.* In 1986 sloot Carlson een onderzoek af, dat moest bewijzen dat de horoscopie in wezen niet werkt en vooral in psychologisch opzicht geen werkelijke waarde bezit. Ook deze geleerde had echter de astrologie niet eerst grondig bestudeerd en benaderde dit vak bovendien met een vooroordeel. Dit zijn twee gevallen van de zeer vele waarbij de astrologie niet op zuiver wetenschappelijke gronden werd weerlegd.

Geheel anders verging het de psychologen Eysenck en Gauquelin. De laatste wilde door middel van statistisch onderzoek aantonen dat het verband tussen psychologische karakteristieken en de horoscoop op toeval berustte. De uitkomst van zijn onderzoeken bleek echter eerder voor dan tegen de astrologie te pleiten. Gauquelin publiceerde de resultaten van zijn onderzoek en werd onmiddellijk door de gevestigde wetenschappelijke wereld in de ban gedaan.

Een enkele keer horen we wel eens van een proefondervindelijk onderzoek dat resultaten heeft afgeworpen. Helaas zijn die schaars. Genoemd kan worden het onderzoek door Jonas naar de vruchtbaarheid van de vrouw in relatie tot de Maan.

Tot voor kort dreef de moderne wetenschap geheel op het causale denken, dus de afkeer tegen de astrologie was haast te voorzien. De laatste jaren echter hebben de kleine-deeltjesfysici verschijnselen ontdekt, die volgens het causaal-wetenschappelijke denken niet kloppen en niet kunnen bestaan. Zulke verschijnselen probeert men te verklaren met de chaostheorie, hetgeen inhoudt dat men toegeeft dat er gebieden bestaan, waar het gezonde verstand niet meer geldt. Omdat zij in zekere zin in hetzelfde schuitje zitten als de astrologen, hebben deze fysici als eerste wetenschappers de kans tot meer begrip voor de positie van de astroloog te komen.

Van tegenstanders van de astrologie hoort men wel eens dat door de eeuwen heen slechts zonderlingen astrologie beoefenden, mensen die buiten de werkelijkheid stonden. Dat is een misverstand. Natuurlijk wordt dit in de officiële geschiedschrijving niet vaak vermeld, maar vele geleerden, denkers en kunstenaars – en vaak niet de geringsten – hebben zich met astrologie beziggehouden. De volgende reeks van namen kan met vele andere uitgebreid worden: Plato (427 - 347 v.Chr.), Tiberius (regeerde 14 - 37), Dante (1265 - 1321), Paracelsus (1493 - 1541), Francis Bacon (1561 - 1626), Kepler (1571 - 1630), Spinoza (1632 - 1677), Newton (1642 - 1727), Goethe (1749 - 1832), Jung (1875 - 1961), Vestdijk (1898 - 1971) en Stockhausen (1928 -).

Figuur 1.3

Johannes Kepler

De titel van deze paragraaf luidt: astrologie en wetenschap. De astrologie is ongetwijfeld een wetenschap. Dat de astrologie als systeem als het ware om een mysterie, een onbeantwoorde en waarschijnlijk onbeantwoordbare vraag is heengebouwd, heeft zij gemeen met de theologie. Hoewel het bestaan van God niet langs logische of experimentele wijze kan worden bewezen, wordt de godgeleerdheid aan vele universiteiten gedoceerd. Het astrologisch systeem is met evenveel zorg en zindelijk denken opgebouwd als het theoretisch fundament van andere wetenschappen. Allerlei argumenten die tegen de astrologie zijn en worden ingebracht blijken bij nadere beschouwing geen hout te snijden. Er zijn echter ook punten van kritiek die de astrologie verder kunnen brengen. Elke wetenschap die zichzelf respecteert, zorgt bijvoorbeeld voor een apparaat van eenduidige begrippen. Als een boek over astrologie niet aan deze wetenschappelijke norm beantwoordt, is kritiek natuurlijk terecht.

1.1.3 DE ASTROLOGIE EN HAAR HULPWETENSCHAPPEN

De astrologische correlatie

De astrologie als de leer van algemeen-kosmische structuren kan toegepast worden op zeer vele, zo niet alle levensgebieden. Wanneer men de astrologie op zo'n veld van onderzoek gaat toepassen, heeft men naast de astronomische gegevens ook die van het gekozen veld van onderzoek nodig. Het gaat er bij de astrologische benadering om van de algemene verschijnselen in het veld de astrologische correlatie te vinden.

Astrologie en psychologie

De huidige astrologie is niet te denken zonder de ontwikkeling van de moderne psychologie. Enerzijds heeft zij daaraan zeer veel te danken, anderzijds zou door de ontwikkeling van de psychologische astrologie de horoscoop tegenwoordig door de psycholoog zeer goed als hulpmiddel gebruikt kunnen worden. Dat dit nog weinig gebeurt, ligt niet aan de astrologie.

De universitair afgestudeerde psycholoog heeft namelijk geleerd vragenlijsten en andere testen te gebruiken om inzicht te krijgen in de psyche (Grieks voor ziel) van zijn cliënt. De gegevens worden statistisch verwerkt. De psycholoog heeft een aantal typologieën tot zijn beschikking om te bepalen tot welk type mens de cliënt behoort naar karakter, emotionaliteit of andere eigenschap. De typologieën zijn niet uniform, wisselen vaak per universiteit. Wat psychologie en psychologische astrologie gemeen hebben, is de belangstelling voor de psyche van de medemens, voor diens karakter en gedragingen. Zij verschillen echter in enkele opzichten. Ten eerste zijn de hulpmiddelen verschillend: de psycholoog werkt met collectieve modellen en statistiek, de astroloog met een persoonlijke horoscoop. In de tweede plaats is de psycholoog tevreden, wanneer hij heeft uitgerekend tot welk type zijn cliënt behoort. De indeling in typen kan nog zo verfijnd zijn, op deze manier kan nooit van een individuele benadering sprake zijn. De astroloog daarentegen beseft dat geen twee horoscopen hetzelfde zijn en dat hij na interpretatie van alle onderdelen de gegevens moet integreren om tot een op deze unieke mens toegesneden consult te komen.

Er is een bezwaar tegen het werken met testen. Deze kunnen slechts een momentopname zijn. Als de cliënt slecht in zijn vel steekt, wordt de einduitslag waarschijnlijk nadelig beïnvloed. Hoewel ook de geboortehoroscoop een momentopname is, namelijk van het geboortemoment, is de informatie die daarin ligt vevat, van een andere orde. Dit wordt u later duidelijk.

Astrologie en astronomie

Astrologen kunnen het zonder bepaalde astronomische gegevens niet stellen. De moderne astroloog kan gebruik maken van verschillende hulpmiddelen. Voor het bepalen van de positie van de Zon, de Maan en de planeten op een

*Collectief en
individueel*

bepaalde tijd voor een bepaalde plaats op Aarde bestaan er tabellen, de zogeheten efemeriden. De vroeger veel tijd en inspanning vergende berekeningen zijn nu onnodig geworden sinds de invoering van astrologische computerprogramma's. Er zijn astrologen die zich weten te redden met deze hulpmiddelen en een absoluut minimum aan astronomische kennis. In de kringen van de WvA wordt echter om allerlei redenen een behoorlijk inzicht in de astronomie voor een astroloog onmisbaar geacht. Daartoe is het niet nodig astronomie te studeren, omdat de beoefenaren van dit vak zich andere doelen stellen en andere methoden hanteren. De astrologische astronomie kan men ongeveer gelijkstellen aan de eerder genoemde *kosmografie*. Deze beschrijft verschijnselen als dag en nacht, seizoenen, jaarverdeling, maanfasen en precessie aan de hand van theoretische gegevens als ecliptica, zenit en IC. In deze cursus zult u stapsgewijze met de kosmografische leerstof vertrouwd worden gemaakt.

Astrologie en geneeskunde

Wanneer u in een debat gewikkeld raakt over de zin, het bestaansrecht en het waarheidsgehalte van de astrologie, helpt het bij de bepaling van de gedachten de astrologie te vergelijken met de geneeskunde.

Los hiervan staat dat de astrologie zeer oude verbindingen heeft met deze wetenschap. Ook nu bestaat er een medische astrologie, maar deze kan zich helaas slechts bezighouden met de psychische oorzaken van ziekten, omdat de lichamelijke kant niet in de geboortehoroscoop zichtbaar is te maken. We zijn dus niet in staat om aan te geven of iemand bijvoorbeeld een zwak hart heeft of een overgevoelige lever of drager is van een erfelijke ziekte. Hiervoor is alleen de conceptiehoroscoop geschikt, omdat daarin de lichamelijke erfelijke eigenschappen zijn vastgelegd. Zo'n conceptiehoroscoop is echter in de meeste gevallen niet voorhanden.

Astrologie en theosofie

We hebben gezien hoe het materialistische en het horizontale denken van de gevestigde wetenschap te kort schieten bij de verklaring van de werking van de astrologie. Natuurlijk heeft ook de astroloog het nuchtere causale denken zeer nodig bij de wetenschappelijke kant van zijn vak, bijvoorbeeld bij de bestudering en toepassing van bovengenoemde hulpwetenschappen. We hebben ook gezien hoe alleen met inschakeling van het analoge denken een goede aanpak van de astrologie mogelijk is. Ook het analoge denken schiet echter te kort bij het verklaren van de werking van de astrologie. In kringen van de WvA werd en wordt daarom een diepgaande studie van de theosofie aangeraden, omdat hier mogelijkheden worden aangereikt om, zij het op ander niveau, tot een breder begrip van onder meer de astrologie als levensleer te komen. Natuurlijk dient ook de theosofie kritisch te worden bestudeerd, maar als dit gebeurt, kan zij ons de weg wijzen naar de allesomvattende eenheid achter de ogenschijnlijke veelheid van verschijnselen waartoe ook de synchroniciteit van Jung nog behoort.

1.2 DE ONTWIKKELING VAN DE WESTERSE ASTROLOGIE IN VOGELVLUCHT

1.2.1 Inleiding

We spreken van westerse astrologie, omdat er naast de vormen van astrologie die in de westerse culturen bedreven wordt, ook andere tot ontwikkeling zijn gekomen. Die van India staat het dichtst bij de onze. De Chinese astrologie en die van de Amerikaanse indianen, die mogelijk uit dezelfde bron voortkomen, staan verder van de westerse af.

Aanwijzingen van een gedetailleerde kennis van de astronomie en astrologie zijn er al in de prehistorie te vinden. Overal ter wereld zijn graven en bouwwerken op hemellichamen georiënteerd.

1.2.2 De oorsprong

Hoe oud de astrologie is en welk volk haar als eerste beoefend heeft, is niet te zeggen. Wat we wel weten, is dat de Indiërs ruim vóór het jaar 3000 voor Christus ver gevorderd waren in astrologie, astronomie en wiskunde. Omdat onze kennis van de oude geschiedenis echter berust op archaeologische en geschreven bronnen, wordt de oorsprong van de westerse astrologie door de meeste schrijvers geplaatst in Mesopotamië. We mogen echter aannemen dat de volkeren van het tweestromenland enige kennis van de astrologie hebben overgenomen uit India en deze op hun eigen wijze hebben uitgebouwd.

De vraag hoe we het verband moeten zien tussen de genoemde hoog ontwikkelde Indiase astrologie, de Chinese en de Amerikaans-indiaanse wordt wel beantwoord met de hypothese dat ze zijn voortgekomen uit een prehistorische Atlantische cultuur waarvan resten in India en elders bewaard zouden zijn gebleven. De drie genoemde culturen zouden in een later stadium een verstarring hebben doorgemaakt, waarbij ook de astrologische kennis verschrompelde.

1.2.3 Het nabije oosten

Bij de volkeren in het antieke Mesopotamië (het tegenwoordige Irak) werden de hemelverschijnselen stelselmatig waargenomen om op grond daarvan astrologische voorspellingen te doen. Dit werk werd bij de Babyloniërs door een priesterkaste gedaan. Duizenden bewaard gebleven kleitabletten met spijkerschriftteksten leggen getuigenis af van een groeiende astronomische kennis. Ook astrologische voorspellingen zijn in groten getale gevonden. Deze golden voor het gehele volk of de koning, individuele horoscopen werden pas later gemaakt.

In het oude Egypte was de kennis van astronomie en astrologie eveneens voorbehouden aan priesters. Volgens oude overleveringen van de Grieken en Romeinen overtrof hun kennis van de hemelverschijnselen die van alle andere volkeren. Moderne onderzoekingen wijzen in eenzelfde richting.

1.2.4 De hellenistische astrologie

Toen de Grieken belangstelling hadden gekregen voor de Babylonische astrologie en deze zelf gingen toepassen, maakten zij er een wetenschap van. Uit de filosofie ontleenden de astrologen de elementenleer, zoals de Griekse medici dat vóór hen gedaan hadden. De banen van de planeten werden wiskundig berekend.

De beroemdste Griekse astronoom-astroloog was Ptolemaeus (2e eeuw na Chr.). Zijn werk de *Tetrabiblos* is niet zozeer een handleiding in de praktische astrologie, als wel een theoretische inleiding.

Tijdens het Romeinse keizerrijk is de astrologie van buitengewone betekenis geweest in het dagelijks leven en in de politiek.

Het wereldbeeld in de oudheid was geocentrisch: de Aarde is het middelpunt van de kosmos. Dit zou zo blijven tot ongeveer 1500 na Chr. De hellenistische astrologie vormt het fundament van de moderne astrologie.

Wereldbeeld

1.2.5 Latere ontwikkelingen

De christenen stonden in het algemeen niet gunstig tegenover de astrologie. Als de sterren het menselijk lot bepalen, waar blijft dan de vrije wil van de mens? God kan iemands ziel alleen beoordelen op grond van zijn zelfgedane keuzen.

In de *middeleeuwen* (na 476) speelden de kloosters een belangrijke rol in het voortleven van de wetenschap. Latijn was de algemene wetenschappelijke taal. Een deel van de oude Griekse werken kende men in Latijnse vertaling, later kwamen daar vertalingen uit het Arabisch bij, waardoor de wetenschap een impuls kreeg.

In de *renaissance* (vijftiende eeuw) beleefde de astrologie een grote bloei. Aan de vorstenhoven had men een hofastroloog in dienst. Aan deze bloei kwam een eind na 1500, toen door het werk van de drie grote astronomen Copernicus, Brahe en Kepler de wetenschappelijke wereld het heliocentrische wereldbeeld aanvaardde. Alleen de kerk (tot in de negentiende eeuw) en de astrologie bleven aan het antieke geocentrische wereldbeeld vasthouden. Als wetenschap telde de astrologie daarom niet meer mee.

Het dieptepunt in de waardering van de astrologie werd bereikt in de periode van de *verlichting* (achttiende eeuw), toen het rationalisme welhaast als geloof werd beleden. Toch hield dit niet in dat de astrologie nu op sterven na dood was.

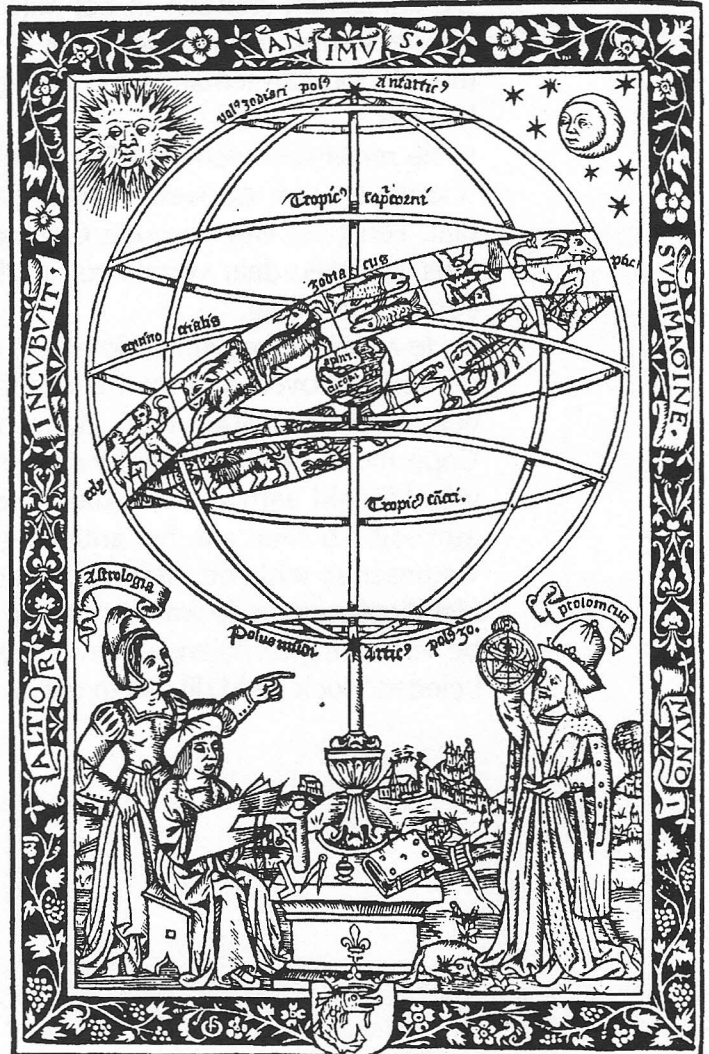
1.2.6 De moderne westerse astrologie

Aan het einde van de negentiende eeuw trad er een kentering in. In Engeland streefde de astroloog Alan Leo ernaar de astrologie weer haar oude centrale plaats onder de wetenschappen te laten innemen. Echt vernieuwend was het werk van de Nederlander Thierens, die met zijn kennis van de theosofie de astrologie een nieuw fundament gaf. Knecht en Ram werkten nauw met hem samen. Uit hun gezamenlijke arbeid kwam de Ram-school voort, zoals de WvA in het buitenland nog steeds vaak genoemd wordt. In Nederland spreekt men liever van WvA-astrologie uit respect voor de vele anderen (ook hier niet genoemden) die aan de ontwikkeling van het systeem hebben bijgedragen. Na de tweede wereldoorlog ontstonden er ook andere astrologische groeperingen in Nederland. In de Verenigde Staten en elders in de wereld is er op het ogenblik een geweldige activiteit op astrologisch gebied waar te nemen.

De drie pioniers

Figuur 1.4

Houtsnede van E. Schön (1575)

I.3 DE HOROSCOOPFIGUUR

1.3.0 Inleiding

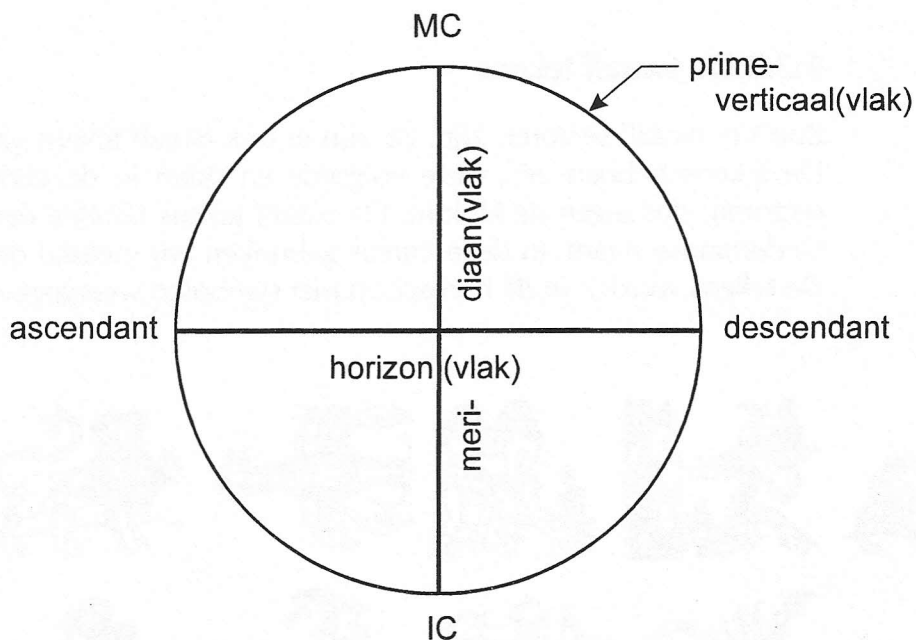
In dit hoofdstuk maakt u kennis met enkele belangrijke onderdelen van de horoscoop en met een aantal symbolen die u bij uw astrologiestudie zult gebruiken.

1.3.1 Het horoscoopframe

Een horoscoopframe is een schema van de hemel. Als daarin de gegevens zijn genoteerd, die de astroloog nodig heeft voor zijn duiding, spreken we van een horoscoopfiguur of kortweg horoscoop. Het horoscoopframe bestaat uit een cirkel met een ingetekend assenstelsel.

Figuur 1.5

Horoscoopframe

De horoscoopcirkel is een weergave van het prime-verticaalvlak, dat wordt begrensd door een cirkel die we aan de hemel over ons hoofd kunnen trekken. Deze cirkel begint in het oosten aan de horizon, loopt via het punt boven ons hoofd naar het westen, gaat dan onder de horizon verder en keert via het diepste punt onder onze voeten weer bij zijn uitgangspunt in het oosten aan de horizon terug. Op deze belangrijke cirkel worden de planeten met hun positie genoteerd.

Van het assenstelsel dat binnen de prime verticaal is aangebracht, stelt de horizontale lijn de horizon voor, of liever het horizonvlak. We kijken daar dus als het ware op ooghoogte tegenaan en zien zo het vlak als een lijn.

De verticale lijn van het assenstelsel in de horoscoopfiguur stelt de meridiaan voor. Dat is net zo'n grote cirkel als de prime verticaal en de horizon, maar nu kijken we er van de zijkant tegenaan, dus ook het meridiaanvlak wordt met een lijn weergegeven. Net als de prime verticaal loopt de meridiaan over ons hoofd en onder onze voeten door, maar via het noordpunt en het zuidpunt aan de horizon.

Waar horizon en meridiaan, de beide assen, de prime verticaal snijden, bevinden zich vier belangrijke punten van de horoscoop: de ascendant, de descendant, het medium coeli (midhemel) en het imum coeli (diepste punt van de hemel).

1.3.2 De twaalf sectoren

De assen verdelen de cirkel in vier kwadranten. Deze zijn elk in drie delen verdeeld, zodat er twaalf parten ontstaan. Deze parten heten sectoren. De sectoren zijn genummerd tegen de richting van de wijzers van de klok in.

1.3.3 De twaalf tekens

Zoals er twaalf sectoren zijn, zo zijn er ook twaalf tekens van de dierenriem. De tekens hebben een vaste volgorde en staan in dezelfde richting als de sectoren, dus tegen de klok in. De twaalf tekens hebben een Latijnse en een Nederlandse naam. In deze cursus gebruiken wij meestal de Latijnse namen. De tekens worden in de horoscoop met symbolen weergegeven.

Figuur 1.6

De twaalf tekens van de dierenriem

Leopold von Austria (1326)

Overzicht van de tekens

Latijnse naam	Ned. naam	Symbool
Aries	Ram	♈
Taurus	Stier	♉
Gemini	Tweelingen	♊
Cancer	Kreeft	♋
Leo	Leeuw	♌
Virgo	Maagd	♍
Libra	Weegschaal	♎
Scorpio	Schorpioen	♏
Sagittarius	Boogschutter	♐
Capricornus	Steenbok	♑
Aquarius	Waterman	♒
Pisces	Vissen	♓

1.3.4 De twaalf planeten

De WvA werkt volgens de Wet van analogie ook met twaalf planeten. De Maan (♄) neemt in een individuele horoscoop een bijzonder belangrijke plaats in, maar hoort strikt genomen niet bij de planeten, evenmin als de Zon. Hier volgt een overzicht.

Overzicht van de planeten

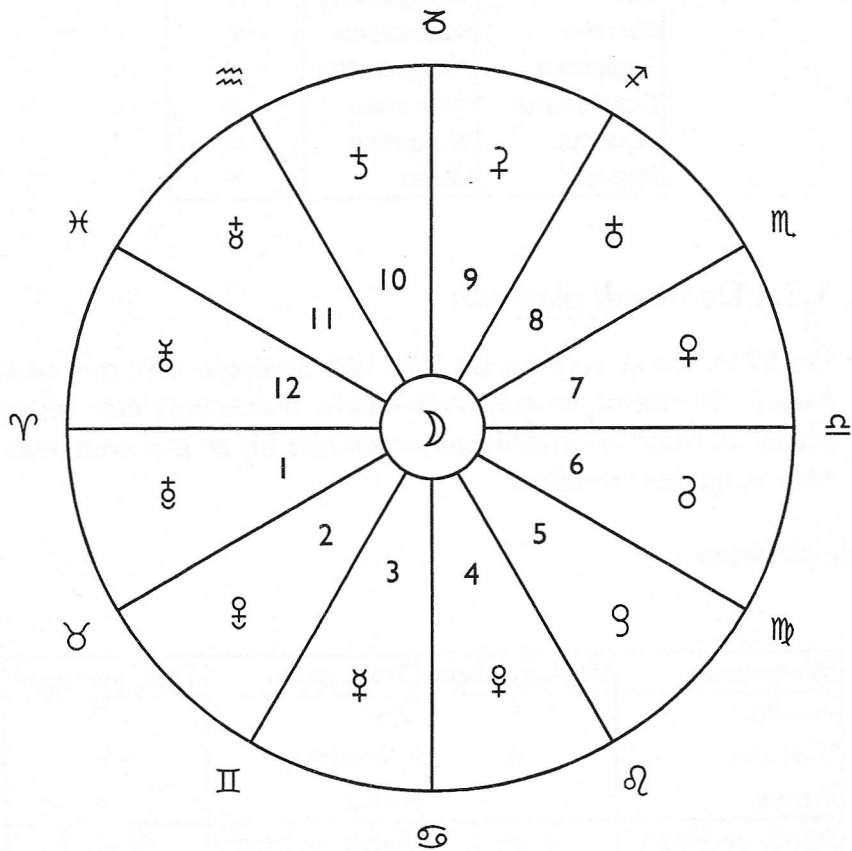
WvA-naam	WvA-symbool	Trad. naam	Trad. symbool
Apollo	♄	Zon	☉
Vulcanus	♅	Mercurius	☿
Venus	♀	Venus	♀
Aarde en Maan	♁ en ♄	Aarde en Maan	♁ en ♄
Mars	♂	Mars	♂
Jupiter	♃	Jupiter	♃
Saturnus	♄	Saturnus	♄
Uranus	♅	Uranus	♅
Poseidon	♆	Neptunus	♆
Pluto	♇	Pluto	♇
Persefone	♁	-	-
Hermes	♅	-	-
Demeter	♀	-	-

1.3.5 De Wet van twaalf

Hoe de sectoren, de tekens en de planeten met elkaar samenhangen, is aangegeven in figuur 1.7 en het onderstaande overzicht van de heerserschappen.

Figuur 1.7

De kosmische horoscoop

Overzicht van de heerserschappen

Sector	Teken	Heer van sector
I	Aries	Pluto
2	Taurus	Persefone
3	Gemini	Hermes
4	Cancer	Demeter
5	Leo	Apollo
6	Virgo	Vulcanus
7	Libra	Venus
8	Scorpio	Mars
9	Sagittarius	Jupiter
10	Capricornus	Saturnus
11	Aquarius	Uranus
12	Pisces	Poseidon

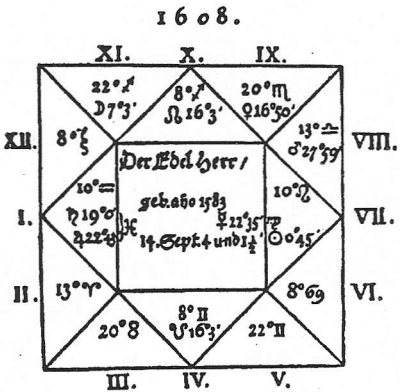
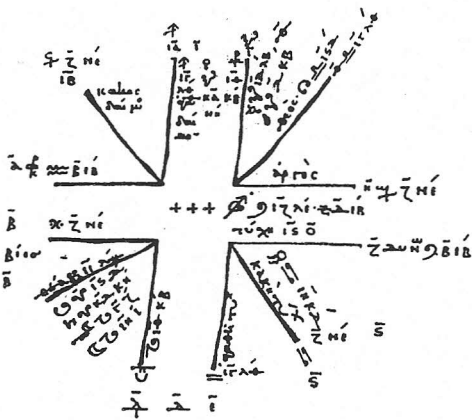
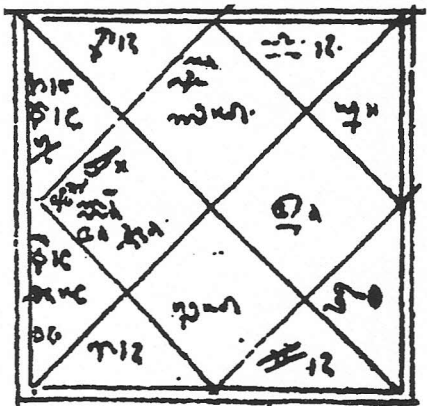
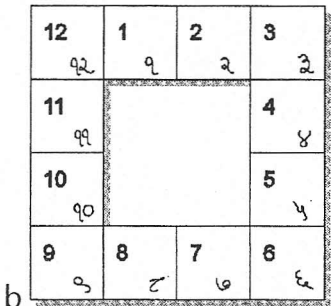
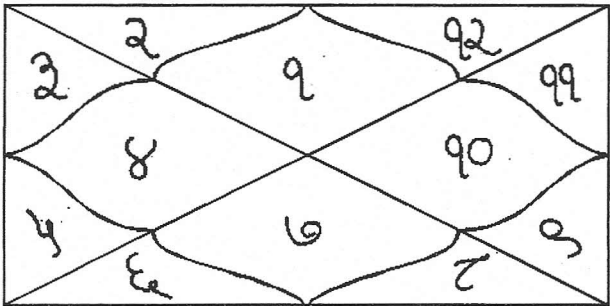
1.3.6 Andere horoscoopmodellen

In de loop der tijden zijn er allerlei horoscoopmodellen in gebruik geweest. De zes voorbeelden in figuur 1.8 geven u daarvan een indruk.

Model a is afkomstig uit Noord-India, b uit Zuid-India. Daaronder vindt u drie Oudgriekse modellen. Horoscoop f is gemaakt door Kepler.

Figuur 1.8

Zes horoscoopmodellen

I.4 AANHANG

1.4.1 Namen

Bacon 13	Knegt 2, 18
Bok 12	Leo 18
Brahe 17	Newton 13
Carlson 12	Paracelsus 13
Copernicus 17, 27	Plato 13
Dante 13	Ptolemaeus 3, 6, 17, 18
Dürer 3	Ram 2, 18
Eysenck 12	Schön 18
Feyerabend 12	Spinoza 11, 13
Gauquelin 12	Stockhausen 13
Goethe 13	Thierens 2, 18
Jerome 12	Tiberius 13
Jonas 13	Vestdijk 13
Jung 7, 13, 15	WvA (Werkgemeenschap
Kepler 13, 17	van Astrologen) 2, 15, 18, 21

1.4.2 Aanwijzingen voor de uitspraak

Omdat Griekse en Latijnse namen vaak verkeerd worden uitgesproken, volgen hier enkele aanwijzingen.

Aries: alsof er staat Ariës; de laatste lettergreep rijmt op *fles*.

Demeter: de klemtoon ligt op de tweede lettergreep; de eerste en tweede lettergreep worden uitgesproken met lange é, de laatste lettergreep rijmt op *ster*: Dee-mée-ter.

Hermes: de laatste lettergreep rijmt op *fles*.

Jupiter: de klemtoon op de eerste lettergreep, de laatste lettergreep rijmt op *ster*.

Persefone: de klemtoon ligt op de tweede lettergreep; de tweede en vierde lettergreep krijgen een lange é: Per-sée-foo-nee.

Pisces: de laatste lettergreep rijmt op *fles*; meestal hoort men Pisses, soms ook Piskes.

Uranus: dit woord wordt meestal foutief uitgesproken met de klemtoon op de tweede lettergreep, hij hoort op de eerste lettergreep: Úú-raa-nus.

Vulcanus: hier ligt de klemtoon wel op de tweede lettergreep.

1.4.3 Vragen

Algemene vragen

1. Welke verwachting(en) heeft u van deze cursus?
2. Hoeveel tijd denkt u per week aan deze studie te besteden?
3. Hebt u nu al een bepaald doel met uw astrologische studie voor ogen?
4. De WvA-astrologie verschilt in enkele opzichten van die bij andere groeperingen. Welke?
5. Waarom hebt u voor de WvA-astrologie gekozen?

Vragen bij de Algemene inleiding

- 6a. Wat is het verschil tussen astronomie en astrologie?
- 6b. Waarom heeft een astronoom geen astrologie nodig en omgekeerd een astroloog wel astronomie?
- 7a. Vat in eigen woorden de paragraaf over de Wet van analogie samen.
- 7b. De Wet van analogie kunnen we op allerlei manieren ontdekken in ons dagelijks leven. Zo kunnen we de seizoenen vergelijken met de levensperiodes van de mens: de lente als frisse jeugd, de winter als de verkielde ouderdom. Welke andere voorbeelden kunt u zelf bedenken?
8. Waarom is het bij het maken van een horoscoop belangrijk om de juiste plaats, tijd en datum te weten?
- 9a. Geef in eigen woorden de bezwaren tegen de weekbladenastrologie weer; geef daarbij aan in hoeverre u het eens bent met deze bezwaren.
- 9b. Kunt u ook een of meer voordelen van deze rubrieken bedenken?
10. Waardoor leven astrologie en wetenschap op het ogenblik vaak op gespannen voet? Is dat nodig? Leg uw antwoord uit.
11. Er worden vier hulpwetenschappen van de astrologie genoemd. Kunt u aangeven hoe elk van deze wetenschappen gebruikt kan worden in de horoscopie?

Vragen over de geschiedenis van de astrologie

12. Kunt u verklaren waarom er in de astronomie Griekse, Latijnse en Arabische termen worden gebruikt? Noem zo mogelijk van elk een of meer voorbeelden.
13. Noem aan aantal landen die in de geschiedenis van de astrologie een rol hebben gespeeld. Vermeld daarbij in welke tijd dat ongeveer was.
14. Er wordt wel eens gezegd dat Copernicus met zijn heliocentrische model van het zonnestelsel de astrologie heeft gedood. Is deze bewering juist? Waarom (niet)?
15. Wanneer herleefde de astrologie?

Figuur 1.9
Zelfportret van
Copernicus (1543)

Vragen over de horoscoopfiguur

- 16a. Geef in eigen woorden het verschil aan tussen horoscoopframe en horoscoopfiguur.
- 16b. Maak van beide een tekening.
- 17a. Wat is het bijzondere van de beide lijnen van het assenstelsel?
- 17b. Zoudt u in een tekening kunnen weergeven, hoe de situatie wordt, als men de meridiaan niet precies van de zijkant en de horizon niet precies op ooghoogte bekijkt?
- 18a. Welke verschillen bemerkt u bij de planeten tussen de traditionele opvattingen en die van de WvA?
- 18b. Zoudt u kunnen bedenken of weet u toevallig, waarom in de WvA niet van Neptunus, maar van Poseidon gesproken wordt?
- 19a. Uit welke drie bestanddelen bestaan de planeetsymbolen van de WvA?
- 19b. Welke symbolische betekenis hebben deze?
- 19c. Schrijf de namen van de planeten op in de juiste volgorde en vermeld steeds het aantal bestanddelen van het planeetsymbool.
- 19d. Wat valt u op bij uw antwoord van vraag 19c?
- 20a. Welke sector en planeet horen bij Taurus, Virgo en Capricornus?
- 20b. Welk teken en welke planeet horen bij sector 1,5 en 9?
- 20c. Welke sector en welk teken horen bij ♈, ♎ en ♏?

EINDE LES 1